

Lo Somatent

DIARI REGIONALISTA Y D' AVISOS Y NOTICIAS

Any XII

Reus Dimecres 29 de Setembre de 1897

Núm. 3.379

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Reus, un mes. Ptas. 3'50
En provincies trimestre. 7
Extranger y Ultramar 7
Anúncis, a preus convencionals.

Administració y Redacció

PLASSA DE LA CONSTITUCIÓ, (PORXOS)

PUNTS DE SUSCRIPCIÓ

En la Administració d' aquest diari y en las principals llibreries d' aquesta ciutat y de fora.
En Barcelona, litografia Mallofré, carrer Junquera, 6.
No s' retornan los originals encara que no s' publiquin.

Farmacia Serra

Arrabal Santa Anna, número 80, prop à la

La que paga més contribució de la provincia

FARMACIA OBERTA TOTA LA NIT

plassa de Catalunya

MALALTS DELS ULLS

Lo **DOCTOR BIADA**, oculista del Hospital del S. C. de Barcelona, ex-quefe de clínica y ab titol de las universitats de Berlin y Wurzburg, ex-ajudant dels Drs. Wecker y Landolt de Paris.

Reb en CONSULTA à Reus, tots los diumenges y dilluns de 9 à 12 y de 4 à 5.

Arrabal alt de Jesús, 38, sobre 'l Correu.

Los demés dias à Barcelona, Claris, 44, cantonada à la Gran Via, de 11 à una y de 4 à 5.

SECCIÓ DOCTRINAL

Caràcter de l'arquitectura actual

L'arquitectura en tot temps ha tingut un caràcter ben marcat, aqueix caràcter, ha sigut determinat per las essencias y aspiracions del poble que l' ha conreuat.

Aixís veyém que las primitives arquitecturas com son las del cor del Assia, tendeixen à la grandiositat, com volguent simbolisar l' idea del infinit, idea dominant en llurs creencias religioses.

Aqueix caràcter, se posa de manifest en tots los monuments aixecats per aquells pobles de titans, per aquelles rasses de sabis. En la India, trobém confirmada aqueixa tendència, en temples com lo de Kailasa, considerat com lo panteó de Siva; en las inmensas colivas d' Ellora, talladas en la soca viva; y en las nombrosas pagodas, entre las que figura en primer terme la de Chalambron.

En l'arquitectura egipcia, trobém las mateixas tendencias que 'ns la indica. Com exemple, basta recordar aqueixas piràmides y aqueixas esfinges, davant de las que l' home actual se sent petit, y no pot menys de sentir veneració y respecte envers las rasses que aixecaren aqueixos monuments que sembla desafihin à la eternitat.

Lo mateix caràcter, trobém en general en totas las demés arquitecturas orientals.

Si d' aqueixas arquitecturas passém à la grega, veyém que l' caràcter cambia completament, com també cambia l' caràcter y creencias del poble. Aqueixa, sino s' distingeix per sa grandiositat, en cambi s' imposa per la correcció de las líneas.

En l'arquitectura grega, s' han de distingir tres èpocas ben marcadas, corresponents à tres civilitzacions diferents. En la primera s' hi ven tota la serenitat del poble dòrich, bon exemple n' es lo Parthenon; en la segona s' hi reflexa la civilització del poble jònich, mentres que en la tercera hi esclata ab tota sa lluentor la brillant cultura dels corintis.

En cada una d' aqueixas tres branques de la arquitectura hélénica, queda marcat ab imborrables caràcters l' esperit que animava al poble grec en cada una de las tres èpocas corresponents als anomenats ordres.

Entre 'ls romans, que en materia d' art no feren més que imitar als grecs, trobém la mateixa arquitectura grega posada al servey de llurs sentiments altament utilitaris. Encar que en la essencia es la mateixa, los romans la revestiren d' un cert ayre de grandesa, sagell especial del poble romà, del poble dominador del mon.

Adelantant un poch més en lo libre del temps ens trobém en l' edat mitja, en aqueixa edat tan calumnianada per alguns, y en la que la exaltació del sentiment

religiós produhí aqueix art incomparable, anomenat estil gòtich. Produhí aqueixas catedrals, que tant bé simbolisan y encarnan l' esperit religiós d' aquell temps, en las que l' ànima s' troba com encogida y en las que l' alta volta, l' atrevida agulla, l' esbelta ogiva, tot, tot sembla volguer abandonar la terra pera enlayrarse entre las celestials regions.

Aqueixas catedrals, entre las que s' poden citar com models dins del seu genre la de Burgos, la de Toledo, la de Colonia y cent altres que n' hi ha, ens demostran millor que cap libre escrit los sentiments dominants durant aquell llarch període de la historia.

Més tart, aqueixa exaltació del sentiment religiós decaygué, y d' aqueixa decadencia, nasqué l' anomenat «Renaixement», que no es més que una resurrecció del art pagà, del art clàssich. Aqueix estil barreja elements dels arts pagans ab los dels arts cristians.

Després, aqueixa decadencia del sentiment religiós, com de tots los demés ideals, s' acentuà cada vegada més, fins à arribar al escepticisme y utilitarisme que avny ens domina. Aqueix utilitarisme que com gebrada d' hivern marceix y mata las més dolças ilusions y 'ls més sagrats entusiasmes.

La arquitectura, seguint la decadencia dels ideals, anà perdent son caràcter fins arribar al caos en que avny se troba.

Actualment, la arquitectura no produheix res original, no mes copia, no segueix cap estil, à causa de seguirlos tots; cada arquitecte arreplega elements, los més oposats moltes vegadas, y 'ls combina segons sa fantasia y son mes ó menos bon gust.

Are hé: veyent lo desballestament en que s' troba la arquitectura actualment, preguntém ¿Podria crearse un estil? ¿Podria ferse algo que s' distingís, no per extravagant y ridícol, sino per quelcom estudiat fonament? En fi, ¿podria intentar-se en l' arquitectura una revolució que la regenerés com s' ha fet en sas germanas la música, la pintura y la poesia?

Deixant apart la falsa y tonta opinió dels que sostenen que en materia d' art tet está fet, y que no pot ferse res de nou, creyém que apesar de las moltes dificultats que l' obra reportaria en sí per la índole especial de la arquitectura, aqueixa revolució regeneradora, no tan sols podria, sino que deuria intentar-se, y estém fermament convensuts que ab un estudi fondo y serio de las arquitecturas d' altres temps, junt ab los nous elements aportats per las ciencias y arts industrials, podria ferse algo que caracterisés en cert modo, la nova regeneració dels ideals més elevats y dels més nobles sentiments.

D. SUGRANYES.

Reus Septembre 1897.

Lo fuerisme dels carlins (1)

Antes d' entrar en materia, cal desfer un carrech que se 'ns ha fet suposantnos enemichs sistemàtics dels carlins y amatents d' aprofitar cualsevol ocasió pera combàtrels y pera atacar la persona de Don Carles.

Aixó no es veritat. En los primers números de *Lo Geronés* publicàrem dos articles titulats *Discussions necessarias*, encaminats, lo primer, original de D. Joseph Cortils y reproduhit de *La Costa de Llevant*, à senyalar las diferencias fonamentals que distingeixen las doctrinas dels carlins de la dels catalanistas; y el segon, de redacció, à mostrar el mateix genre de diferencias que hi ha entre los doctrinas dels republicans federals y las que nosaltres professém. Y tinguérem empenyo en publicarlos ben aviat, perque, en lo ben entés de que 'ls carlins eran partidaris del restabliment dels Furs de Catalunya y de que 'ls federals proclamaban la autonomia de las Regions espanyolas, nosaltres, que volém la autonomia de Catalunya fonamentada en sa existencia com à nacionalitat vivent é histórica, podiam esser y erem de fet confosos, tant ab los carlins com ab los federals, per aquells que miren las cosas superficialment y no s' endinshan en l' estudió coneixement de las sevas arrels.

Dels demés partits no calia ocuparnos: Essent son criteri fonamentalment centralista, resulta evident als ulls de tothom la diferencia que d' ells separa als catalanistas.

Després d' aquestos articles, no 'ns haviam ocupat més dels carlins, fins que se li ocorregué al Sr. Llauder parlar dels catalanistas en el *Correo Catalán* ab motiu d' un discurs del Sr. Maspons. El Sr. Llauder invitava als catalanistas à ingressar en las filas dels carlins; pero ho feu tant malament, parlà dels Furs de Catalunya d' aytal manera, que donat lo sen criteri, la promesa de restablirlos fets per lo partit carlí quedava convertida en aygua de borrajes. Atesa, donchs, la significació y la importancia del senyor Llauder dintre 'l partit carlí, y atés que son article havia sigut admés y publicat per *El Correo Español*, nos creguérem en lo cas de contestarli, y de preguntar si las paraulas del Sr. Llauder expressavan una tendència exclusivament individual ó si eran autorizadas (com en alguna altra ocasió havia succehit), en quin últim cas senyalavan una nova evolució del carlisme, una evolució «cap à la monarquia sencillament descentralisadora».

El Baluarte, diari carlí que llavors surtia à Girona, feu observar virilment que l' criteri sustentat per lo Sr. Llauder no l' podian admetre els carlins catalans que estiguessen conformes ab los manifestos de D. Carles de la última guerra; pero se quedà tot sol y ni l' Sr. Llauder digué res, ni tampoch obrí la boca sobre l' assumpto *El Correo Español*, y aquell mateix diari geroní, que havia volgut alzar el gall, se vegé obligat poch dias després à entonar el *mea culpa* en ares dels interessos y de la armonia del partit.

En el dubte de si l' Sr. Llauder havia exposat una opinió exclusivament individual, anarem seguint de llavors ensà ab atenció totas las manifestacions autorizadas del partit carlí, y l' resultat ha sigut confirmar las nostras sospites, ó sia, que l' criteri del partit carlí respecte al restabliment dels furs ha variat totalment.

(1) Aquest interessant article y 'ls altres que seguiran, foren insertats en nostre estimat company *Lo Geronés*.

CRÓNICA

OBSERVACIONES METEOROLÓGICAS del día 28 de Setembre de 1897

FACILITADAS PER D. RAMON GISPERT

HORAS d'observació	BARÒMETRE aneròide	GRAU d'humiditat	PLUJA en 24 hores	AYGUA evap. en 24 h.	ESTAT del cel	OBSER. particular
9 m.	757	79		5.2	Ras	
3 t.	757	78				

HORAS d'observació	TEMPERATURAS			VENTS direcció	NUVOLS	
	Maxima	Minim.	Term. tipo		classe	can
9 m.	Sol. 41	15	21	S.	Cumul.	0/3
3 t.	Sombra 30		26	S.		0/3

Aquesta variació es la que *Lo Geronès* ha fet constar en las diferents ocasions que las circumstancies l'han conduhit á parlarne, com quan lo dinar donat en lo Teatre Principal de Geroná arran de las últimas eleccions de diputats á Corts y quan va sortir fo manifest de Loredan y varem copiar dos articles de diaris vascongats, y un carlí y l'altre fuerista, ab lo propòsit, que allavors per diferents rahons no poguerem cumplir, d'escriure lo que ara aném á dir respecte al fuerisme que 's reduheix quasi be á la adopció del criteri exposat per lo senyor Llauder en l'article de que hem fet memoria.

Apart d'aquesta qüestió dels furs, no 'ns hem ocupat dels carlins més que quan ells nos han atacat; com ha sigut ab motiu de lo que digué *El Correo Español* de la fulla de la Junta Permanent de la Unió Catalana y ab motiu de lo que digué *El Norte*, prenent per excusa la celebració de la Assamblea de Geroná.

No hem fet, donchs guerra sistemática al partit carlí y sempre que l'hem combatut ha sigut per haverse apartat de la defensa y sosteniment dels furs que havia proclamat com un dels principis del seu programa, ó sia precisament, quan més s'ha anat acostant als partits centralistes en perjudici dels interessos de Catalunya. D'aquesta conducta, d'aquesta nova evolució del partit carlí, hi ha molts carlins catalans (que no son catalanistes pero si fueristas de debó y que potser fins s'apartarian de D. Carles si sabessen de cert qu' aquest no ha de tornar á Catalunya la seva completa existència com á nacionalitat) que 'n protesten y que no amagan la seva disconformitat.

Ab la persona de D. Carles no 'ns hi hem ficat may: en tant es aixís, que aquesta es la hora en que 'l públich rès sap per *Lo Geronès* de las sevas desgracias de familia. El criteri de *Lo Geronès* no es lo de dir mal de les persones: es lo de censurar actes de caràcter públich y lo de combatre doctrines polítiques contraries á son programa. Si 'l seu propòsit hagués sigut un altre, qualsevol compendrà que 'l partit carlí, de tant llarga història y qu' ha fet dos guerres civils, li hauria proporcionat molts elements d'atach y severa censura.

El catalanisme treballa pera l'unió de tots els catalans en una comuna y essencial aspiració política: el restabliment de la nacionalitat catalana ab tots els drets que li pertanyen. L'obstacle major pera aquesta unió son els partits polítichs qu' avuy divideixen als catalans; no solzament els centralistes, sino tots els altres que vólen aquell restabliment pero ab condicions *sine qua non*: y com més vells son aquestos partits, com més llarga es la seva història, major la dificultat que á la unió dels catalans ofereixen, perque majors son els antagonismes y de vegades fins els ódis que entre ells han originat.

Avuy totes les persones de bona voluntat y sana intenció venhen y comprenen que s'ha de fer foch nou; que no son els partits vells y gastats els que poden fer la felicitat de la patria. Se necessita gent nova, plena de fé y de confiança en lo pervindre, sense història política, ni compromisos de partit.

Perque aixís ho compren el Catalanisme, treballa incessantment pera unir voluntats, treballa sense prejudicis de cap classe per el pervindre de Catalunya, y aspira á que 'ls catalans tots reclamin, com ho feren els húngars, com ho fan els bohémis y 'ls irlandesos, tan aviat com sia possible ab una sola voluntat, el govern de casa seva.

J. B. y S.

ARTS Y LLETRAS

AMOR

Aixís 't vull, ben apropet sentada,
Fins confondrers en sols una mirada,
Mos ulls ficsos als teus;
Aspirar lo perfúm de ta alenada,
Ta cabellera solta y destrenada,
Fregant als cabells meus.
Ab lo meu bras, voltarne ta cintura,
Si 'ls teus lo coll m' enllassen ab dolsura,
Sabrás lo qu' es amor;
Y ja després no 't causarà tristura,
per poguer disfrutar de tal ventura,
L' havé' entregat ton cor.

J. PORTALS y PRESAS.

De cada dia va empitjorant la carencia d'aygua á Reus. A seguir per aquest pas, dintre pochos dias faltará en absolut aquest element.

Aproposit de l'aygua. Un amich nostre nos assegura que fa alguns dias sorprengué á un dels que venen aygua en botas pels nostres carrers, com omplia en l'abeurador de Riudoms, á horas de matinada. ¿Será cert tal abús?

Lo recaudat ahir per concepte de Consams en la Administració d'aquesta ciutat, puja á la cantitat de pessetas 1057'80.

Nos escriu un amich nostre, que 'l carter de la vila de Espuga de Francolí, que es un castellá andalus molt trempat, l'altre dia 's negá á entregar varis periódichs que anavan dirigits á la llista de correus, exigint pera ferna entrega la cédula personal y dos testimonis que identifiquessin la seva personalitat.

Segons nostres noticias, lo tal empleat de correus posa aquets entrabanchs pera poder aixís millor dedicarse á la nova industria que exerceix de vendre 'ls periódichs que s'envian als forasters y á algú de la vila, á 5 centims lo número.

Suposém que 'l Sr. quefe de la provincia en aquest ram, donará ordres serias á aquell andalús tan guapo y li enviará 'l reglament pera que sápigua que per un periódich ni fa falta cédula ni molt menos testimonis que responguin del interessat.

La societat humorística y recreativa «La Joventut Catalana» de Santiago de Cuba, ha tingut la amabilitat de remètrons un exemplar del Reglament per que 's regeix y alguns altres impressos referents á las festas celebradas lo dia de sa inauguració, 22 d'Agost del present any.

Tots aquestos documents están redactats en castellá, per lo qual se ven que aquella joventut sols te de catalana lo nom y la procedencia.

No podria aquella societat donar una prova més de que 's recorda de sa patria, no deixant de recó la seva parla, que es lo mes preuhat dot que reberen de sos pares? ¿Fins quan ha de durar que l'home hagi de despreciar alló que mes deuria estimar?

Escriuhen de Vilafranca sobre 'l darrer mercat de vins:

«Son molts y bastant importants les operacions que s'han verificat en los blanchs y rosats, particularment en los primers. Los preus son molt cars y las pretencions dels propietaris van creixent de dia en dia. Tant de bó que ditas pretencions resultessin ser una realitat; mes nosaltres creyém, de bona fe, que los preus dels mercats consumidores no hi respondrán per are.

Los preus que regeixen son los següents:

Blanchs	de 20 á 22 ptas. carga.
Rosats	» 18 » 20 » »
Negres (nominal)	» 16 » 18 » »

Copiém de nostre estimat colega «Enscalzales» de Bilbao:

«Es digne d'alabansa y d'imitació lo procedir del Ilustríssim Bisbe de Bayona Mr. Jaufret, donchs en los seminaris de la diócessis encomenats á sa custodia, obliga als seminaristas á practicar en l'ús de nostre idioma pera 'l cas de las parroquias rurals.

¡Deu s'ho pagui!»

En cambi aquí tenim mestres que quen senten dir una paraula en catalá als seus deixebles los hi pegan una clatellada.

La estúpidesa encara no ha marxat d'entre las personas ilustradas.

Lo dia 13 del actual se celebraren á Sara los jochs florals organitzats per la Associació Vasca dels Baixos Pirineus, aprofitantse tal circumstancia pera dedicar una lápida commemorativa al popular y tendre poeta

euskar Elissamburu, á semblansa de la que acaba de colocar á la memoria de Mr. Anton d'Abbadie, l'últim Congrès Etnogràfic-històric de San Juan de Luz.

La Companyia dels ferrocarrils del Nort, ab objecte de que 'ls soldats que viatgin per sas líneas vagin ab alguna comoditat y aïslament en los vagons que ocupin, ha disposat que no puguin entrar en ells altres viatjers. En dits cotxes se colocarán uns ròtuls que diguin: «Malalts del exèrcit d'Ultramar».

Apunts de viatjes

VINAROS

He recorregut, en las mevas excursions, bastantas de las provincias espanyolas y he visitat las sevas capitals més importants, pero á la contemplació d'unas y otras may se m'ha ocorregut comparar cap d'ellas ab la ciutat que es la meva patria, perque totas per las costums y caràcter se diferenciavan de Reus en molts y molts detalls; vaig arribar á Vinaroz, la primera població del regne valenciá, fent lo viatge en ferrocarril cap á Valencia ó en caruatje sortint per la carretera d'Ulldecona, y sos amples carrers, l'istil en la construcció de las sevas casas y la planuria devant la que s'hi aixeca la ciutat, me la feren, á primera vista, simpática; Vingué la nit, las campanas de la Parroquia iglesia donaren dotze batallades, y al veure que la gent seguia com si tal cosa en las taulas del Café de Colón, ó en las que en la bonica plasa de Sant Antoni hi té, al istiu l'amo del Café d'Espanya, las mevas simpatias se convertiren en admiracions, y tot seguint vaig exclamar: heus aquí una segona Reus.

Efectivament, una vegada conegut lo franch caràcter dels vinarosenchs, sortí corroborada aquella meva exclamació, y ho dich aixís, perque, segons he sapigut més tart, un amich y distingit company meu, en «El Liberal de Reus» m'ha guanyat per má, sostenint lo que jo tenia anotat en cartera.

Aneu per sos carrers á l' hora mes extemporánea que vos sembli, segurs de que may se trobareu sols; seguiu los carrers per amagats que sian y no trobareu qui vos incomodi y 's posi en lo cas de defensarvos, y si aixís vos ho sembla encamineuse á qualsevol dels dos importants cafés ja citats, segurs de trobar las sevas portas obertas y segons la temporada, serviros, mitjantsant lo corresponent pago, lo que millor vos reclami 'l paladar y l'estómach.

Son aixó, segons per qui, condicions ó qualitats que no mes poden satisfer lo gust d'un tronera, y per tant careixen d'importancia; mes al meu entendre, son també qualitats que no está malament lo posarlas de relleu, ni lo consignarlas, puig per altra part tenim que l'excursionista ó viatjer que arriba de la part de Valencia á la una de la matinada, sense 'ls dos cafés aquets, com las fondas no son d'importancia, no podria satisfer las necessitats del paladar ó del estómach; y per los que han d'embarcarse cap á Valencia y son peresosos ó tenen poca confiança ab «Febo», ha de ser de gran utilitat lo tenir un local apropiat pera esperar las dos de la matinada, hora en que surt l'expres cap á Valencia.

Pero deixant aixó á banda, parla molt en favor de Vinaroz y d'aquí que la comparém ab nostra ciutat, lo fet de que durant set ó vuyt anys, en las crónicas criminals, no més s'hi registran tres crims apesar de que sa població es d'uns 9.000 vehins.

Lo principal riquesa d'aquesta ciutat es la vinícola, no mes que 'ls seus agricultors no saben treuren tot lo profit possible, puig en sa inmensa part, careixen de cup, saller y d'estiva, resultant que 's venhen precisats á vendre 'ls rahims al preu que 'ls comerciants de la població, de Tarragona y 'ls que hi van de Fransa, los hi tassan; y com lo comers tothom sap que no pot tenir entranyas perque es una de las cosas que l'home ha establert, se ven bastant sovint y aquest any s'ha posat mes en evidencia, que mentres l'agricultor sua y pateix cuydant de la vinya, lo comerciant disfruta dels seus productes: pocas rahons provan tal asseveració: enguany lo vi feya de 14 y 15 graus y no obstant s'ha pagat al mateix preu lo rahim que á l'any passat que no mes feya de 12 á 13 graus y com aquest vi 's destina, en sa major part, al comers de París que 'l vol á 10 y 11 graus, lo lector de bona fé ja 's pot fer càrrech, de si es l'agricultor ó 'l comerciant qui fa 'l negoci.

D'altre riquesa á mes de la vinícola disfruta aquesta població y es la de la mar: en aquesta época del vi de tant en tant se venhen en lo sea port barcos francesos que venen á carregar de bocoyos encara que no tants com avans de la repoblació de las vinyas de fran-

GUIA DEL PASSATJER

SERVEY DE TRENS

SORTIDAS

De Reus á Barcelona

5:04 m. correo (Per Villanova y Vilafranca) 1.ª, 2.ª y tercera.
 8:56 m. exprés, primera y segunda dimars, dijous y dissabtes, (per Vilanova).
 12:11 t. mercancias, segunda y tercera.
 14:57 t. correo (per Vilanova.)

De Barcelona á Reus

5:25 m. (per Vilafranca).
 9:46 m. (per Vilanova).
 15:18 t. per id.
 7:39 t. exprés (dimars, dijous y dissabtes).

De Reus á Mora

9:33 m.—1:04 t.—3:40 t.—7:19 y 9:57 nit.

De Mora á Reus

4:24 m.—8:00 m.—12:05 t.—6:04 t.—7:36 nit.

De Reus á Tarragona

8:30 m.—9:47 m.—2 t.—7:04 t.

De Tarragona á Reus

7:30 m.—12:25 t.—4:30 t.—8:20 m.

Biblioteca Regionalista

Llibreria Regional, carrer de Jesús, 31

SECCIÓ CATALANA

- «Lo Catalanisme», per Valentí Almirall, 10 rals.
- «Quadros», per Emili Vilanova, 2
- «La Dida», per Joseph Feliu y Codina, 2
- «Cartas Andorranas», per Joseph Aladern, 2
- «Costums típicas», per id., 2
- «Alcover», monografía, per id., 2
- «Poesias», per Manel Marinello, 2
- «Oda á Barcelona», per Jascinto Verdagué, 4
- «Lo Pl de las tres brancas», per id., 2
- «L Agenyá», per Ramon Masferrer, 4
- «Croquis Pirenencs», per J. Massó Torrents, 12
- «La Fada», per id., 2
- «Catalunya trilingüe», per J. Casas Carbó, 2
- «Anant pel mon», per Santiago Russinyol, 16
- «Les Cròniques catalanes», per Gabriel Turull, 12
- «Obres catalanes», per Joseph Ixart, 8
- «Poesias», de Joan Maragall, 8
- «Alades», per Emili Guanyabens, 8
- «Fruetidors», drama, per Ignaci Iglesias, 8
- «Montalban», per Bosch de la Trinxeria, 12
- «Quan jo era noy», per A. de Riquer, 20

La Reus á Lleyda
 8:10 m.—5:23 t.

De Lleyda á Reus
 5:50 m.—3:50 t.

De Reus á Vimbodí
 1:28 t. cotxes de 2.ª y 3.ª

De Vimbodí á Reus
 9:53 m. cotxes de 2.ª y 3.ª

De Tarragona á Valencia
 9:30 m. y 11:30 n.

De Valencia á Taragona
 11 m. y 6:30 t.

ADMINISTRACIÓ DE CORREUS-REUS

Horas d' arribada y sortidas de correos

ARRIBADAS

De Tarragona á Reus 8:30 m.

SECCIÓ CASTELLANA

- «Música vella», per E. Doria y Bonaplata, 12
- «Figura y paisajes», per Narcís Oller, 12
- «Tascant per les Serres», per J. Pons y Masaveu, 12
- «Espectres», per Enrich Ibsen, 8
- Obras dramáticas de la biblioteca del «Teatro Regional», á meytat de preu.
- «Cansons Catalanes», harmonisades per Enrich Morera, han sortit:
- «Sant Ramon», 2 rals.
- «Plany», 2
- «El Maçoudia», per Brunet y Bellet, 4

SECCIÓ GALLEGA

«Odas de Anacreonte», per Florenci Vaamonde, 5 rals.
 Ademés están á la venda diferents obras de celebrats literats catalans, castellans y extranjeris.

De Barcelona (per Tarragona) 8:30 m.
 De id. directe 10:30 t.
 De id. id. 1:30 t.
 De id. ab la correspondencia extranjera (per Picamoixons y descendent de Lleyda) 7:30 t.
 De Madrid y Zaragoza 2:30 m.
 De Lleyda y Huesca 7:30 n.

NOTA: Los correos para Filipinas sortiran de Barcelona lo 7 y 21 de Novembre y 15 y 19 de Desembre del corrent any. Los de Cuba surten d' aquesta Administració lo 7, 17 y 27 de cada mes, correo ordinari.

Altra.—Deu tenirse present que tots los vapors que conduheixen tropas de refors á Cuba, portant també correo.

SORTIDAS

Pera Barcelona á las 5:00 m.
 Pera id. á las 2:00 t.

Pera Tarragona, Valencia y Murcia per S. Vicens 5 m
 Pera id. id. id. (per idem) á las 2:00 t.

Pera Tarragona, directe á las 7:00 n.
 Pera Lleyda, Huesca, Manresa, Sabadell, Tarrassa y sas líneas á las 8:00 m.

Pera Madrid, Saragossa, Teruel, provincias vascongadas, Castilla, Galicia, Andalucía y Extremadura á las 1:00 t.

Los pobles servits per peatons á las 9:00 m.

NOTA: A la correspondencia dirigida á Teruel, Andalucía y Extremadura, que s' deposita en los buxons després de la sortida del correo de Madrid, se li donará sortida á las 7 de la nit per Tarragona.

Barcelona	64 05
Madrid	81 45
Valencia	79 30
Taragona	17 80
Castellón	32 35
País Valencià	61 65
Alacant	32 45

Barcelona	64 05
Madrid	81 45
Valencia	79 30
Taragona	17 80
Castellón	32 35
País Valencià	61 65
Alacant	32 45

Barcelona	64 05
Madrid	81 45
Valencia	79 30
Taragona	17 80
Castellón	32 35
País Valencià	61 65
Alacant	32 45

Barcelona	64 05
Madrid	81 45
Valencia	79 30
Taragona	17 80
Castellón	32 35
País Valencià	61 65
Alacant	32 45

Barcelona	64 05
Madrid	81 45
Valencia	79 30
Taragona	17 80
Castellón	32 35
País Valencià	61 65
Alacant	32 45

Barcelona	64 05
Madrid	81 45
Valencia	79 30
Taragona	17 80
Castellón	32 35
País Valencià	61 65
Alacant	32 45

Comités de Comercio

El cumplimiento de lo dispuesto en el art. 30 de la Ley de Comercio Interior para el establecimiento de los Comités de Comercio en las provincias de Cataluña y Aragón, y en las de Castilla-La Mancha, Aragón y Extremadura, se ha verificado en las citadas provincias, y se ha constituido el Comité de Comercio de Reus, en virtud de lo dispuesto en el art. 30 de la Ley de Comercio Interior, y en virtud de lo dispuesto en el art. 30 de la Ley de Comercio Interior, y en virtud de lo dispuesto en el art. 30 de la Ley de Comercio Interior.

Comité de Comercio de Reus

El Comité de Comercio de Reus, en virtud de lo dispuesto en el art. 30 de la Ley de Comercio Interior, y en virtud de lo dispuesto en el art. 30 de la Ley de Comercio Interior, y en virtud de lo dispuesto en el art. 30 de la Ley de Comercio Interior, se ha constituido en virtud de lo dispuesto en el art. 30 de la Ley de Comercio Interior, y en virtud de lo dispuesto en el art. 30 de la Ley de Comercio Interior.

Comité de Comercio de Reus

El Comité de Comercio de Reus, en virtud de lo dispuesto en el art. 30 de la Ley de Comercio Interior, y en virtud de lo dispuesto en el art. 30 de la Ley de Comercio Interior, y en virtud de lo dispuesto en el art. 30 de la Ley de Comercio Interior, se ha constituido en virtud de lo dispuesto en el art. 30 de la Ley de Comercio Interior, y en virtud de lo dispuesto en el art. 30 de la Ley de Comercio Interior.